

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

BELANGEN WEDERPARTIJ

Hof van Discipline 31 augustus 2001, nr. 3185

(mrs. De Jong Schouwenburg, Fleers, Hulleman, Van der Hel en Hooykaas)

Raad van Discipline Amsterdam, 17 april 2000

(mrs. Kist, Van den Biesen, Goppel, Karsten en Rigters)

De advocaat dient, bij het leggen van conservatoir beslag, rekening te houden met de belangen van de wederpartij wanneer daarmee niet de belangen van zijn cliënt worden geschaad.

- *Advocatenwet art. 46 (3.4) Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg).*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Mr. X legt op een bankrekening van de wederpartij van zijn cliënt beslag voor een op f 25.000 begrote vordering. De wederpartij, klager, meldt hem daags daarop dat een saldo van ongeveer f 57.000 door het beslag is getroffen, welke mededeling daags daarop door de bank wordt bevestigd. De klager verzoekt op grond daarvan aan mr. X het beslag op te heffen voorzover dat een bedrag van f 25.000 te boven gaat. Mr. X laat daarop aan de klager weten dat deze in kort geding tegen het beslag bezwaar kan maken.

De klacht houdt in dat mr. X ten onrechte heeft geweigerd aan de gedeeltelijke opheffing van het beslag mee te werken.

Overwegingen en beslissing van de Raad

Door na ontvangst van de derdenverklaring niet te voldoen aan het dringende verzoek om het conservatoir beslag te beperken tot het maximum waartoe verlop was verleend, heeft mr. X de belangen van de klager nodeloos en op ontoelaatbare wijze geschaad. De klacht is derhalve gegrond. De Raad acht het in overeenstemming met de ernst van het feit mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op te leggen.

Overwegingen van het Hof van Discipline

Tegen de beslissing van de Raad heeft mr. X bij beroepschrift twee grieven aangevoerd. Mr. X heeft ter gelegenheid van de mondelinge behandeling voorts nog een aantal nieuwe grieven tegen de aangevallen beslissing ontwikkeld, doch daaraan zal voorbij dienen te worden gegaan nu die na afloop van de periode, waarbinnen beroep tegen die beslissing kon worden ingesteld, zijn aangevoerd.

Blijkens de eerste grief is mr. X van mening dat de Raad bij zijn beslissing er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat de belangen van zijn cliënt, gelegen in de mogelijkheid van cumulatieve beslagen en in het versterken van zijn onderhandelingspositie, er aan in de weg stonden

dat hij het beslag zonder meer beperkte. In dat verband heeft mr. X erop gewezen dat klager niet heeft aangeboden terzake zekerheid te stellen.

Blijkens de tweede grief is mr. X subsidiair van mening dat de Raad bij zijn beslissing er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat zijn bemoeienissen met het beslag plaats hadden in het kader van vervanging van zijn patroon tijdens diens vakantie en dat hij zich in die periode aan het begin van zijn stage bevond.

Zulks leidt ertoe dat de Raad naar de mening van mr. X had dienen te volstaan met gegrondverklaring van de klacht zonder terzake een maatregel op te leggen.

Wat grief 1 betreft stelt het Hof voorop dat bij de beoordeling van een klacht over het optreden van de advocaat van de wederpartij ervan behoort te worden uitgegaan, dat aan die advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze die hem passend voorkomt, en dat deze vrijheid niet ten gunste van een tegenpartij mag worden beknot tenzij daarbij haar belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. Zulks staat er echter niet aan in de weg dat de eerste grief wordt verworpen. In de aangevallen beslissing is immers niet geoordeeld dat mr. X zonder meer het conservatoir beslag had dienen te beperken tot het maximum, waartoe verlop was verleend. Met mr. X is het Hof van oordeel dat hij terzake dusdanige voorwaarden mocht en moest stellen dat de rechtmatige belangen van zijn cliënt niet werden geschonden. Waar het ten deze om gaat is dat mr. X, toen hem door klager werd gevraagd mee te werken aan partiële opheffing van het beslag, daaraan geen enkele medewerking heeft gegeven, maar zich ertoe heeft beperkt aan klager mede te delen dat hij in kort geding op kon komen tegen het beslag. Zulks hoewel hem duidelijk moet zijn geweest, althans hem daags daarna schriftelijk werd medegedeeld, dat beslag was gelegd op een rekening waarop f 57.000 werd geadmistreerd terwijl door de president van de arrondissementsrechtbank toestemming was verleend voor het leggen van beslag voor een vordering die inclusief rente en kosten was begroot op f 25.000.

Aldus heeft mr. X onvoldoende rekening gehouden met de rechtmatige belangen van zijn wederpartij, nu hij, zoals ook uit zijn eigen stellingen blijkt, zonder de belangen van zijn eigen cliënt ook maar in enige mate te schaden (integendeel!) had kunnen meewerken aan opheffing van het beslag tegen het stellen van zekerheid. Rekening houdende met het feit dat klager op dat moment kennelijk geen rechtsbijstand genoot, had zulks voor mr. X aanleiding moeten zijn constructieve voorstellen terzake te doen aan klager. Door zulks na te laten heeft mr. X niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

De tweede grief van mr. X is daarentegen terecht voorgesteld. Rekening houdend met het feit dat klager ten deze slechts insprong voor zijn patroon, dat hij nog maar korte tijd als advocaat was ingeschreven en dat hij klager er wel op heeft gewezen dat hij in kort geding kon opkomen tegen het beslag, is er naar het oordeel van het Hof geen reden om mr. X terzake een maatregel op te leggen.

Beslissing

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende:

- vernietigt de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 17 april 2000 voorzover daarbij aan mr. X is opgelegd de maatregel van enkele waarschuwing;
- bekrachtigt de beslissing voor het overige.

NUTTELOZE PROCEDURES

Hof van Discipline, 31 augustus 2001, nr. 3221

(mrs. Fransen, Bekkers, Van Griensven, Wachter en Kiers-Becking)

Raad van Discipline Leeuwarden, 9 juni 2000

(mrs. Brouwer, Van Duursen, Groenewegen, De Groot en Rotshuizen)

Het is tuchtrechtelijk verwijtbaar dat een advocaat volstrekt nutteloze procedures aanhangig maakt.

- *Advocatenwet, art. 46 (3.2 Grenzen aan die vrijheid).*
- *Gedragsregel 9.*

Feiten

Mr. X, optredend voor de gewezen echtgenote van de klager, heeft, nadat de rechtbank een tussen deze beiden bestaande huurovereenkomst ontbonden had verklaard en zijn cliënte de woning had ontruimd, een procedure tegen de klager aangespannen tot betaling van schadevergoeding, omdat zijn cliënte de gedwongen ontruiming onrechtmatig achtte.

De rechtbank wees deze vordering af, maar wees een reconventionele vordering tot circa f 7.500 toe. In het door de vrouw ingesteld hoger beroep bekrachtigde het Hof het vonnis in conventie, in reconventie wees het Hof ± f 6.000 toe. Het daartegen door mr. X ingestelde cassatieberoep is verworpen.

Nog voordat de Hoge Raad arrest had gewezen heeft mr. X de klager opnieuw gedagvaard ter betaling van de reeds eerder afgewezen schadevergoeding. De cliënte van mr. X is in die vordering niet-ontvankelijk verklaard. Na het wijzen van het arrest door de Hoge Raad heeft mr. X ten derde male eenzelfde schadevergoedingsvordering tegen de klager aanhangig gemaakt.

Overwegingen Raad

Mr. X heeft niet duidelijk gemaakt waarom de opeenvolgende procedures bij de rechtbank allemaal noodzakelijk waren. Ofschoon bij klachten door een partij over de advocaat van de wederpartij de tuchtrechter grote terughoudendheid in acht dient te nemen, is de Raad niettemin van oordeel dat in de onderhavige zaak door volstrekt nut-

teloze procedures de klager onnodig op kosten is gejaagd, hetgeen aan mr. X is toe te rekenen.

Volgt gegrondverklaring van dit klachtonderdeel met oplegging van de maatregel van berisping.

Overwegingen Hof

Tegen deze beslissing heeft mr. X als grief aangevoerd – zakelijk weergegeven – dat hij heeft gemeend dat in de eerste procedure van gezag van gewijsde geen sprake was, omdat de rechter daarin met betrekking tot de rechtsbetrekking in geschil geen beslissing had genomen bij een in kracht van gewijsde gegane uitspraak, maar uitsluitend had geoordeeld dat de vrouw onvoldoende bewijsstukken had overgelegd.

De grief kan reeds daarom niet slagen, omdat uit r.o. 5.6 van het in de eerste procedure gewezen arrest van het Hof – het cassatieberoep waartegen door de Hoge Raad was verworpen – blijkt dat het Hof de vordering van de vrouw tot schadevergoeding wegens te betalen hogere huur ook zou hebben afgewezen indien het de bedoelde bewijsstukken met een inhoud als door de vrouw gesteld wél had aangetroffen.

Volgt

Bekrachtiging.

GEEN ZEKERHEIDSTELLING BETALING SCHIKKING

Hof van Discipline, 31 augustus 2001 nr. 3133

(mrs. De Jong Schouwenburg, Fleers, Hulleman, Van der Hel en Hooykaas)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 7 februari 2000

(mrs. Mertens-Steeghs, Erkens, Van Dooren, Martens en Luchtman)

Het opheffen van beslag zonder zekerheidstelling van betaling van overeengekomen schikking.

- *Advocatenwet art. 46 (1.4.3 Andere tekortkomingen).*

Feiten

Ter comparitie voor de Kantonrechter werd een regeling getroffen inhoudende dat B. aan klager zou betalen f 2.000. Mr. Y heeft klager en mr. X, advocaat van klager, laten weten dat voormeld bedrag op geen enkele andere wijze zou kunnen worden voldaan dan uit het beslag tegoed bij de bank. Mr. Y vroeg het beslag op te heffen waarbij hij verzekerde dat zijn cliënt dan prompt het schikkingsbedrag zou betalen. Na overleg met mr. X stemde klager met het voorstel in waarop mr. X aan mr. Y mededeelde dat het beslag nog diezelfde dag zou worden opgeheven.

De klacht luidt dat mr. X een fout heeft begaan door de beslaglegging/bankgarantie op de rekening van B. op te heffen voordat het door B. aan klager verschuldigde bedrag ad f 2.000 was betaald.

Overwegingen Raad

Met het maken van voormelde afspraak werd het risico van niet betaling door B. genomen. Mr. Y heeft niet medegedeeld dat hij persoon-

lijk de betaling garandeerde. Voormeld risico moet ook klager duidelijk zijn geweest doch desondanks heeft klager dat risico na overleg met mr. X genomen. Zowel mr. X als klager vertrouwd op de toezegging van mr. Y. De handelwijze van mr. X. kan niet als tuchtrechtelijk verwijtbaar worden aangemerkt.

Overwegingen Hof

Mr. X is als advocaat van klager tekortgeschoten bij de afwikkeling van een schikking. Toen mr. Y mr. X na de zitting waarop de schikking was getroffen zei dat het ten laste van B. onder diens bank gelegde beslag opheffen diende te worden alvorens het schikkingsbedrag kon worden voldaan, had mr. X klager moeten adviseren daarmee niet in te stemmen gelet op het risico (dat zich ook heeft verwezenlijkt) dat na opheffing geen betaling zou plaatsvinden, nu deze betaling door de advocaat van de wederpartij niet werd gegarandeerd. Voor de hand lag dat mr. X zou hebben voorgesteld het beslag op te heffen tegen gelijktijdige betaling van het schikkingsbedrag. Naar mr. X evenwel ter zitting van het Hof heeft verklaard, heeft hij aan deze – alleszins gebruikelijke – oplossing indertijd niet gedacht. Mr. X heeft dan ook een misslag begaan door klager niet met klem af te raden het beslag te doen opheffen en door niet namens klager aan te bieden het beslag slechts met voorafgaande of gelijktijdige betaling van het schikkingsbedrag op te heffen. Er is geen sprake van dat de verwijtbaarheid van mr. X is opgeheven doordat klager ook zelf met de opheffing van het beslag heeft ingestemd.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline, gegrondverklaring van de klacht onder oplegging aan verweerder de maatregel van enkele waarschuwing.

VIJF JAAR NIETS DOEN

Hof van Discipline, 7 september 2001, nr. 3123

(mrs. Zwitser-Schouten, Meeter, Van Griensven, Scheltema en Hooykaas)

Raad van Discipline Arnhem, 17 januari 2000

(mrs. De Jong, Bosma, Van Halder, Knüppe en Van de Loo)

Niet-ondernemen van enige actie gedurende vier jaar.

- *Advocatenwet art. 46 (1.2 Vereiste communicatie met de cliënt; 1.4.1 Termijnen).*
- *Gedragsregels 4 en 9 lid 1.*

Feiten

Mr. X stelt bij brief van 23 februari 1993 namens klagster ziekenhuis A aansprakelijk voor een onjuist uitgevoerde sterilisatie bij klagster. Vanaf 1994 laat mr. X de zaak vervolgens liggen zonder nadere actie te ondernemen. Op aandringen van klagster neemt mr. X pas in mei 1998 opnieuw actie. De verzekeraar van ziekenhuis A reageert daarop met de mededeling dat de vordering van klagster inmiddels is verjaard. Mr. X erkent dat de zaak gedurende vier jaar aan zijn aandacht

is ontsnapt maar is van oordeel dat van klagster verwacht had mogen worden dat zij eerder met mr. X contact over de zaak zou hebben opgenomen.

Overwegingen Raad

Vast is komen te staan en ook erkend door mr. X, dat in elk geval na 1994 de zaak van klagster aan zijn aandacht is ontsnapt en dat hij in die zaak geen enkele verdere actie heeft ondernomen tot mei 1998. Het behoort tot een goede taakuitoefening van de advocaat om zorgvuldig met de belangen van zijn cliënt om te gaan en de nodige voortvarendheid bij de afwikkeling van een zaak te betrachten. Het gaat zeker niet aan dat mr. X een cliënt verantwoordelijk houdt voor de voortgang van de zaak. In casu is mr. X niet zorgvuldig omgegaan met de belangen van zijn cliënt en heeft hij niet de benodigde voortvarendheid betracht bij de afwikkeling van de zaak.

Volgt

Gegrondbevinding van de klacht met oplegging van de maatregel van berisping.

Overwegingen Hof

Vaststaat dat de zaak gedurende bijna vier jaren aan de aandacht van mr. X is ontsnapt en dat ten gevolge hiervan klagster de mogelijkheid is ontnomen om ziekenhuis A en/of de desbetreffende gynaecoloog aan te spreken. De stelling van mr. X dat dit feit geen klacht althans geen maatregel zou rechtvaardigen, nu klagster zelf medeverantwoordelijk moet worden gehouden voor de tijdspanne waarbinnen de behandeling van de zaak heeft stilgelegen, acht het Hof onjuist. Ook indien klagster in de periode gelegen tussen augustus 1994 en mei 1998, niet, zoals zij stelt, meerdere keren met mr. X heeft gebeld blijft het primair tot de verantwoordelijkheid van de advocaat behoren zorgvuldig met de belangen van zijn cliënt om te gaan door onder meer de nodige voortvarendheid bij de afwikkeling van een zaak te betrachten. Onder deze verantwoordelijkheid valt in elk geval het bewaken van de termijnen waarbinnen procedures geëntameerd kunnen worden. Met de verwijzing naar de eigen verantwoordelijkheid van klagster in dezen, schuift mr. X ten onrechte deze verantwoordelijkheid van zich af. Mr. X heeft aangegeven het in de desbetreffende periode heel druk te hebben gehad waardoor het heeft kunnen gebeuren dat de zaak is blijven liggen. Het Hof wil wel aannemen dat aan de zijde van mr. X geen opzet aanwezig is geweest. Dit doet aan de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van zijn (niet-)handelen evenwel niet af. De omstandigheden als hiervoor omschreven zijn dermate ernstig dat naar het oordeel van het Hof mr. X zich jegens klagster niet heeft gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Dit klemt temeer nu mr. X de ernst van zijn handelen nog steeds niet inziet.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de Raad van Discipline.

ONVOLDOENDE INSPANNING

Hof van Discipline, 7 september 2001, nr. 3219

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Beker, Heidinga, Goslings en Knottnerus)

Raad van Discipline Amsterdam, 29 mei 2000

(mrs. De Groot, Klaver, Knipscheer, Remme en Rigters)

Onvoldoende inspanning door de advocaat.

- *Advocatenwet art. 46 (1.4 De kwaliteit van de dienstverlening).*
- *Art. 48 lid 6.*
- *Gedragsregel 4.*

Feiten

Klager was eigenaar van een woning waarop een hypotheek rustte. De hypotheeknemer A heeft in de loop van 1997 de hypothecaire lening opgezegd en in januari 1998 de president van de rechtbank verzocht op de voet van art. 3:268 BW te bepalen dat de woning ondershands zou worden verkocht overeenkomstig een inmiddels gesloten koopovereenkomst met een derde. Het verzoek is behandeld ter zitting van 10 februari 1998. Tijdens de zitting werd klager bijgestaan door mr. X, tot wie hij zich eind januari 1998 had gewend. De president wees het verzoek nog diezelfde dag toe.

Klacht

Het hof heeft de klacht zo verstaan dat klager mr. X verwijt dat hij er niet alles aan heeft gedaan om de onderhandse verkoop van klagers woning door de hypotheeknemer te voorkomen en dat mr. X de zaak van klager op onzorgvuldige wijze heeft behandeld. Dit was een ruimere uitleg dan de raad, die tot een ongegrondverklaring was gekomen, aan de klacht gegeven had.

Overwegingen van het hof

Indien door of namens klager vóór de afloop van de behandeling op 10 februari 1998 aan de president een gunstiger aanbod zou zijn gedaan dan het bod dat de eerderbedoelde derde aan A had gedaan, zou de president ingevolge het tweede lid van art. 3:268 BW hebben kunnen bepalen dat de verkoop overeenkomstig dit gunstiger bod diende te geschieden met als waarschijnlijk gevolg dat klager zijn woning had kunnen behouden. Een gunstiger bod is vóór de afloop van de zitting van 10 februari 1998 echter niet door of namens klager gedaan, hoewel het naar het oordeel van het hof niet uitgesloten geacht moet worden dat zo'n bod wél tijdig uitgebracht had kunnen worden. In dit verband zijn de volgende feiten en omstandigheden van belang.

(a) Op 30 januari 1998 heeft mr. X aan klager geschreven dat een mogelijke oplossing misschien zou zijn 'dat u zelf een nieuwe hypotheekverstrekker vindt die kan bewerkstelligen dat de hypotheek van (A) wordt afgelost.' Klager en zijn gemachtigde B hebben zich begin februari 1998 tot C-bank gewend ter verkrijging van een hypothecaire lening, waaruit de schuld aan A afgelost zou kunnen worden. Op 4 februari 1998 heeft de heer D van deze bank mr. X

opgebeld met de vraag wat klager precies aan A moest betalen.

Mr. X is zijn toezegging hierover terug te bellen niet nagekomen.

Op 19 februari 1998 heeft C-bank aan klager en B een offerte voor een hypothecaire lening uitgebracht.

(b) De raadsman van A heeft op 6 februari 1998 telefonisch aan mr. X medegedeeld dat zijn cliënte niet zou meewerken aan opschorting van de onderhandse verkoop omdat zij met betrekking tot de woning van klager een perfecte koopovereenkomst had gesloten.

In aanmerking genomen dat mr. X wist dat klager bezig was met behulp van de C-bank een oplossing te vinden voor voldoening van het nog openstaande bedrag aan A en dat hij zich op 6 februari 1998 moet hebben gerealiseerd, althans had behoren te realiseren, dat de enige mogelijkheid om de onderhandse verkoop van de woning van klager nog te voorkomen lag in het vóór of uiterlijk tijdens de zitting van de president uitbrengen van een hoger bod, had mr. X zich onverwijld in verbinding moeten stellen met klager en/of B en/of C-bank teneinde deze enig overgebleven mogelijkheid te bespreken en te onderzoeken. Aan het voorafgaande kan niet afdoen de stelling van mr. X dat hij op 2 februari 1998 een brief aan klager had verzonden (klager heeft overigens ontkend deze brief te hebben ontvangen en de onjuistheid van die ontkenning is niet gebleken) met in die brief de mededeling dat 'de onderhandse verkoop ook kan worden tegengehouden door zelf met een gegadigde te komen die een hoger bod (...) uitbrengt' en met het verzoek telefonisch contact met hem op te nemen. Op 6 februari 1998 was de situatie immers in zoverre veranderd dat uitsluitend een vóór of op 10 februari 1998 uitgebracht hoger bod de onderhandse verkoop zou kunnen tegenhouden. Niet is gebleken dat mr. X klager en/of B en/of C-bank op enig moment voorafgaande aan de zitting van de president van deze nieuwe situatie op de hoogte heeft gebracht. Het hof gaat er dan ook vanuit dat klager aldaar, in elk geval wat dit punt betreft, onvoorbereid is verschenen en dat hij, zoals hij heeft gesteld, de draagwijdte van de constatering van de president dat geen hoger bod was gedaan, niet voldoende heeft begrepen om daarop toen adequaat te kunnen reageren.

Mr. X heeft zich aldus onvoldoende ingespannen om de onderhandse verkoop van klagers woning door A aan een derde te voorkomen.

Dit oordeel wettigt de toewijzing door het hof van het verzoek van klager om op de voet van art. 48 lid 6 Advocatenwet uit te spreken dat mr. X jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Volgt

Het hof verklaart de klacht gegrond, legt op de maatregel van enkele waarschuwing en spreekt uit dat mr. X jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt. ●